

ת"פ 42606/12/20 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 42606-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

פלוני

הנאשם:

עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד חן זערור

בשם המאשימה:

עו"ד מירי כהן

בשם הנאשם:

גזר דין

נוסח מותר בפרסום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת בת זוגו, עבירה לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). ביום 17.12.20 סמוך לשעת חצות, בהיותם בביתם, נתגלע ויכוח בין בני הזוג, במהלכו אמרה המתלוננת לנאשם כי ברצונה להתגרש ממנו וביקשה כי יצא לישון מחוץ לבית, או שהיא תצא. בתגובה, החל הנאשם לצעוק לעברה "תראי מה נתתי לך, השארת אותי בלי כלום... לא כדאי לך להאיץ בי", תוך שהכניס לנרתיק אקדח אותו החזיק ברישיון. המתלוננת השיבה: "תרצח אותי, גם ככה לא נשאר לי כלום". אז תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה בשתי ידיו בתנועת חניקה, והורידה לכיוון הרצפה. זו קמה והתיישבה על הספה, בעוד הנאשם עמד ליד פתח הבית, והצמיד את הנשק ובו מחסנית לראשו. הנאשם צעק לעבר המתלוננת בעוד הנשק בנדן, וזו השיבה כי היא חוששת ממנו וממעשיו. בשלב זה פנה הנאשם ליטול כרית ושמיכה על מנת לישון ברכבו. המתלוננת ניצלה את ההפוגה, נמלטה לרחוב והזעיקה את המשטרה.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמות באשר לעונש, ולבקשתם הוזמן תסקיר מבחן. במעמד ההודעה על ההסדר עדכנו הצדדים כי הנאשם מטופל בבית נועם, אליו הופנה במסגרת הליכי המעצר. הנאשם כבן 35, נעדר הרשעות קודמות,

עמוד 1

נשוי למתלוננת. הנאשם השלים בגרות מלאה, שירת את מדינתו בשירות קרבי כלוחם ב-----, ובעל תואר ראשון ב----. טרם מעצרו עבד כמאבטח ב-----, ונשא נשק ברישיון לצרכי עבודתו. לאחר מעצרו ובהתאם להמלצת שירות המבחן שוחרר לחלופת מעצר טיפולית-שיקומית אינטנסיבית ב"בית נעם". הנאשם הסתגל לכללים במקום, עמד בכל הדרישות, היה מחויב לטיפול ומילא תפקידים משמעותיים במסגרת זו. הוא השלים תקופת טיפול בת כשבעה חודשים, שלאחריה שולב במשך כשלושה חודשים בקבוצת בוגרים המקיימת מפגש אחת לשבוע. בנוסף פנה לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה ב-----.

----- בחלוף כשלושה חודשים בהם היה משולב הנאשם בקבוצת הבוגרים, הסיר בית המשפט שדן בהליך המעצר את התנאים המגבילים, באופן שאיפשר לבני הזוג לחדש את הקשר הזוגי, כפי בקשתם. המתלוננת - בת 29, אשר מתמודדת עם -----.

שירות המבחן סבר כי לנוכח רגישות מצבה של המתלוננת, וקשייו של הנאשם להבין את מורכבות מערכת היחסים בין השניים, הוא עלול להגיע לכדי הצפה רגשית ומצוקה בדומה לאלו שחש בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו, ובכך להגביר את הסיכון לאלימות בקשר בין השניים. עוד סבר כי ההזדהות עם בת זוגו, מעמידה את הנאשם בסיכון לפעול בחוסר שיקול דעת מעמיק באשר להתנהלותו ונזקקותו הטיפולית. משכך הומלץ על השבתו לטיפול אינטנסיבי סגור ב"בית נועם". בשיחה שנערכה עמו התייחס הנאשם באופן מעמיק לקשיים בקשר הזוגי עם המתלוננת, אך סירב לשוב להוסטל, בשל כך שייאלץ לעזוב את מקום עבודתו. משכך השתלב הנאשם בטיפול פרטני במרכז לשלום המשפחה ב-----, שם עברו בני הזוג להתגורר, תחילה בבית אמה של המתלוננת, ומאוחר יותר באופן עצמאי. כמו כן משתתפים השניים בטיפול זוגי פרטי. עוד נמסר מאת הנאשם כי המתלוננת השתלבה בטיפול המסייע לה להתמודד עם ----- מהמרכז לשלום המשפחה נמסר כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, ומגיע למפגשים כנדרש. בצד זאת, בלט קושי בהבאת תכנים המבטאים קשיים ומורכבות רגשית בחייו האישיים ובקשר הזוגי עם המתלוננת. בחלוף כארבעה חודשי טיפול הוא הופסק ביוזמת המרכז, בשל הערכה כי אין בו כדי להמשיך ולקדם את הנאשם.

קצינת המבחן העריכה כי גם כיום, הנאשם מתקשה לגלות תובנה מעמיקה באשר לאופן התנהלותו בקשר הזוגי, המאופיין ב----- בצד זאת הדגישה כי הנאשם עבר תהליך של שינוי, ומנסה ליישם חלק מהכללים הטיפוליים שרכש בהתמודדותיו. משנמצא כי המשך טיפול במסגרת שאינה אינטנסיבית אינו בעל השפעה ממשית על המשך תהליך השינוי, קיבלו הנאשם ושירות המבחן החלטה משותפת לפיה דרכיהם תיפרדנה, כך שהנאשם יפעל בכוחותיו העצמיים ובאמצעות הכלים שרכש על מנת להמשיך ולהתמודד עם קשייו. משכך לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית. היא נמנעה מהמלצה על ביטול הרשעתו של הנאשם, לטענתה בשל כך שלא ניתן לשלול מסוכנות, והמליצה על ענישה מרתיעה בדמות מאסר על-תנאי בצד 200 שעות לתועלת הציבור, זאת הואיל ולהערכתה, ענישה במאסר בעבודות שירות עלולה להוביל לרגרסיה במצבו ולקטיעת רצף התקדמותו.

3. ב"כ המאשימה טענה לעונש: הנאשם כבן 35, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בתקיפת בת זוגו על רקע רצונה להתגרש ממנו. היא עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, שעת לילה מאוחרת, ויכוח בין הצדדים בו איבד הנאשם עשתונותיו. היא הדגישה את אלמנט ההפחדה שבמעשי הנאשם. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, הפנתה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת, ועתרה למתחם עונש בין 6-14 חודשי מאסר. היא סקרה את תוכנם של

תסקירי המבחן, מתוכם מצאה להדגיש את סירובו של הנאשם להמשיך בטיפול אינטנסיבי, הקשר ה---- עם המתלוננת והקביעה כי עדיין נשקף ממנו סיכון. לשיטתה, המלצת שירות המבחן אינה מתיישבת עם גוף התסקירים ועם חומרת העבירה. משכך ביקשה לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס.

4. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נותן את הדין בגין אירוע אלימות קצר מאוד, ספונטני, לא מתוכנן, אשר החל והסתיים בהרף עין. כעולה מכתב האישום, המתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מן הבית, והוא מצדו פנה לעשות דברה ואסף את חפציו כדי להעביר את הלילה במכוניתו. מאחר שעבד כמאבטח ונשא נשק ברישיון, נטל את נשקו עמו. לטענתה, תיאור בריחת המתלוננת מהבית ופנייתה למשטרה לא נעשתה עקב חששה לפגיעה בה, אלא מחשש שהנאשם יפגע בעצמו, כעולה מהקלטת מוקד 100 (המאשימה לא כפרה בטענה). ב"כ הנאשם הפנתה אף היא לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

נסיבותיו של הנאשם חיוניות מאוד: הוא בן 35 ללא הרשעות קודמות כלשהן, אדם נורמטיבי, שירת בצבא, בעל תואר ראשון ב----- ביום האירוע התהפכו חייו. הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן, השתתף בטיפול אינטנסיבי ארוך טווח משך כשבעה חודשים ב"בית נועם". בתקופה זו, כל עוד שהה במרחק מהמתלוננת, הצליח להתרכז ולקדם עצמו באופן משמעותי. לאחר שהותר חידוש הקשר עם בת הזוג, הומלץ לאפשר להם טיפול זוגי, ובלבד שקודם לכן יעברו בנפרד טיפולים פרטניים. הנאשם ניאות, אך המתלוננת סירבה לעשות כן, ואין לבית המשפט ולשירות המבחן כל אפשרות לאלצה. לדבריה, מדובר במקרה בו למתלוננת השפעה רבה על הנאשם, והוא עושה כמיטב יכולתו להיטיב דרכיו תוך התחשבות בה. הוא עושה שימוש בכלים אותם רכש בטיפול ומתמודד עם הקשיים בחייו.

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם, בשל הנזק המוחשי שייגרם לו ככל שיפוטר מעבודתו בה נדרש גיליון רישום פלילי נקי (לתמיכה צירפה את תנאי הקבלה לעבודה אליה התקבל הנאשם - ענ/2, טיוטת חוזה עבודה אישי - ענ/3, ומצבת חובות של המתלוננת - ענ/1). היא ביקשה לשקול לזכותו של הנאשם את הודייתו, נטילת אחריות, הבעת החרטה ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן לאורך תקופה ממושכת. עוד עמדה על פרק הזמן הארוך בו היה הנאשם נתון במעצר עובר לשחרורו "בית נועם" - 73 ימים, ותנאים מגבילים בחלק מהתקופה שלאחר מכן. ככל שבית המשפט לא יורה על ביטול ההרשעה, ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד, ולחלופי חלופין לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר בניכוי תקופת המעצר, כך שלא תיוותר תקופת מאסר לריצוי בפועל. היא הוסיפה והפנתה לדברי המתלוננת, אשר במכתביה לבית המשפט ניסתה לזעוק את זעקתה, בבקשה להקל עם הנאשם.

5. הנאשם בדברו לפניי קיבל אחריות מלאה על המעשה, הכיר בחומרתו והביע חרטה כנה. הוא שיתף ככל הניתן במורכבות הקשר הזוגי עם רעייתו, בקשיים שזו חוותה ----- הוא חשף בגלוי את -----, על חוסר יכולתו בעבר לעמוד בפני האסרטיביות של רעייתו, עד כדי ויתור על רצונותיו ושאפותיו, ועל תהליכי שינוי שחוה. הוא העיד אודות הטיפול הממושך בו השתתף במהלך כשנה ומחצה, הכלים שרכש בעקבותיו, וניסיונותיו ליישם במערכת היחסים עם בת זוגו. הנאשם ביקש מבית המשפט להימנע מגזירת עונש שימוטט את התא המשפחתי העדין שבנו השניים.

זה המקום לציין כי בת הזוג פנתה במכתבים רבים לבית המשפט, בהם גילתה את צפונות נפשה, לרבות סוגיות רגישות ----- היא סיפרה בהרחבה אודות תהליכים שעברו בני הזוג, בצוותא ובנפרד, וביקשה בתחינות מבית

המשפט להקל עם הנאשם, לבטל את הרשעתו בדין ולהימנע מחיובו בשעות שירות לתועלת הציבור.

בתום הדיון, בטרם גיבשתי עמדתי, הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת חוות דעתו של ממונה על עבודות שירות. בהמשך ולאחר ששבתי ושקלתי בדבר, החלטתי לבטל את ההפניה ולהורות על הקדמת המועד לשימוע גזר הדין.

דיון

קביעת המתחם

6. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט ליתן דעתו למכלול הנסיבות במסגרתן בוצע מעשה העבירה, תוך מתן משקל, בין השאר, לסיבות שהובילו לכך. מכאן, הגם שפעמים רבות אין בכוחם של תסקירי המבחן להשפיע על קביעת המתחם, אלא אך על גזירת העונש בתוך המתחם, זו הפעם מצאתי כי עלה בידי קצינת המבחן לשרטט תמונה מורכבת ורגישה של מערכת היחסים בין הנאשם ורעייתו, כזו שיש בה לסייע בקביעת הנסיבות.

נתחיל בעובדות כתב האישום: חצות הלילה. זוג נשוי (ללא ילדים) במהלך ויכוח בביתם. בת הזוג מודיעה כי גמלה בדעתה להתגרש, ודורשת מבן זוגה לצאת ולישון מחוץ לבית, שאחרת היא תצא. הלה צועק לעברה "תראי מה נתתי לך, השארת אותי בלי כלום, לא כדאי לך להאיץ בי", זאת תוך כדי שהוא מניח את אקדחו בנרתיק. לכאורה, העיסוק בנשק עשוי להיחשב סוג של איום. בפועל, זה איננו המצב. הנאשם החזיק בנשק ברישיון לצורכי עבודתו, והכניסו לנרתיקו כדי לשאת אותו עמו בצאתו מן הבית, בהתאם לדרישתה של אשתו. ברי כי אסור היה לנאשם להותיר את הנשק בבית ללא השגחה. בתשובה לדבריו של הנאשם הטיחה בו המתלוננת: "תרצח אותי, גם ככה לא נשאר לי כלום". בתגובה תפס אותה הנאשם בצווארה בשתי ידיו בתנועת חניקה, והורידה לכיוון הרצפה. האירוע האלים הסתיים בהרף עין. מיד לאחריו קמה המתלוננת והתיישבה, ואילו הנאשם שהיה נתון בסערת רגשות, כיוון את האקדח לראשו שלו. לאחר מכן, בעוד הנשק בנדן, צעק לעבר המתלוננת, ואזי פנה לאסוף את חפציו, שמיכה וכרית, והתעתד לצאת את הבית כדי לישון ברכב, בהתאם לדרישתה של המתלוננת. בשלב זה נמלטה המתלוננת מן הבית והזעיקה את המשטרה. ראוי לציין כי לטענת ב"כ הנאשם, שלא הוכחה על ידי המאשימה, המשטרה הוזעקה מתוך חששה של המתלוננת כי הנאשם יפגע בעצמו, ולא מתוך חשש כי יפגע בה.

7. מן העבר האחד, לפנינו סיטואציה אלימה, בה היה הנאשם לתפוס את רעייתו בצווארה בתנועת חניקה, והורידה כך בכיוון הרצפה. ללא ספק אירוע בעל פוטנציאל סיכון לנפגעת העבירה, עת הנאשם פעל באלימות, בחוסר שליטה, והשתמש בכוחו הפיסי העדיף כנגד בת זוגו. מן העבר השני, אין טענה כי לאירוע זה קדמה אלימות כלשהי מצדו של הנאשם, לא פיזית ולא מילולית. עסקין בוויכוח בין בני זוג, בנאשם שעמד לקיים את דרישתה של בת זוגו, ולצאת מן הבית באמצע לילה גשום כדי לישון במכוניתו, ושתוך כדי כך ועל רקע האמירה שהטיחה בו, פעל כפי שפעל. למען הסר ספק, בית המשפט איננו מקל ראש בחומרת המעשה, לבטח איננו מצדיק אותו. בצד זאת, נסיבות האירוע כשלעצמן אינן מקימות רף חומרה גבוה. כשבית המשפט מצרף לפאזל הנסיבות את מורכבות הקשר הזוגי בין הנאשם והמתלוננת, כפי שעלה מתסקירי המבחן, -----, ניתן לקבוע כי מידת הסיכון שנשקפה למתלוננת מידי של הנאשם במהלך

האירוע איננה גבוהה. טענת ההגנה, שכאמור לא נסתרה על ידי המאשימה, לפיה המתלוננת הזעיקה את כוחות המשטרה מחשש שהנאשם יפגע בעצמו, ולא מתוך חשש לחייה שלה, מתיישבת עם קביעת מידת החומרה של האירוע.

8. לא ניתן להלום את עמדת המאשימה, לפיה נסיבות ביצוע העבירה בכתב האישום המתוקן מצדיקות קביעת מתחם שתחתיתו עולה על ענישה צופה פני עתיד, ולו בתוספת שעות שירות לתועלת הציבור. ב"כ המאשימה הפנתה לגזר דין שניתן על ידי מותב זה באותו היום בו נשמעו הטיעונים לעונש, ת"פ 28041-01-22 מדינת ישראל נ' רונן נעים (12.7.22), על פסקי הדין שאוזכרו בו. דא עקא, נסיבות המקרה (שם) חמורות במידה ניכרת, ואין יכולות להוות מדד לענייננו.

למדיניות הענישה בנסיבות שאין קלות מעניינו של הנאשם כאן, אפנה למספר פסקי דין חלוטים של מותב זה: (-) ת"פ 55511-12-21 מדינת ישראל נ' (14.4.22, weldegrima, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת רעייתו ואם ילדיו. הוא שב לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בת זוגו בקשה לעזוב את הבית בשל חששה מפניו, אך הלה משך בשערותיה והורה לה לשוב אל הבית. המתלוננת הצליחה לברוח מן הבית לפרק זמן בן כ- 20 דקות, שלאחריו נכנסה לדירת שכנתה. זמן קצר לאחר מכן הגיע לשם הנאשם, פנה למתלוננת שהסתתרה ודרש ממנה לשוב לביתם תוך שתפס בידה ומשך אותה. המתלוננת נמלטה מפניו. נדון (ללא תסקיר) למאסר על-תנאי והתחייבות; (-) ת"פ 11298-11-21 מדינת ישראל נ' טל (5.4.22, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג. במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בזוגיות מזה כ-20 שנים. ביום האירוע בשעות הצהריים ישבו בני הזוג בבית קפה. על רקע ויכוח שפך הנאשם כוס מים על זוגתו וקם מכיסאו, בעוד היא נותרה בוכיה. בחלוף דקות אחדות, שב הנאשם למקום ובעודו עומד, אחז בידו האחת בצווארה של המתלוננת. הוא נדון (ללא תסקיר) למאסר על-תנאי והתחייבות; (-) ת"פ 54214-03-19 מדינת ישראל נ' (08.06.21, nizli gabra, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג, לאחר שסטר לבת זוגו בפניה וגרם לה לסימן אדום. הוגש בעניינו תסקיר יחיד, ללא המלצה טיפולית, ובכל זאת מצאה המאשימה לעתור, בהסכמתו של הנאשם, לסיים את ההליך במאסר על תנאי ובפיצויים למתלוננת; (-) ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.06.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות; (-) ת"פ 20399-01-19 מדינת ישראל נ' מיכלוב (30.09.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו הפיל הנאשם את המתלוננת לארץ ומשך בשערות ראשה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר, והנאשם נדון לארבעה חודשי מאסר על תנאי, 120 שעות של"צ והתחייבות כספית.

9. לאור הממצאים עליהם עמדתי ובהתחשב במדיניות הענישה, אני קובע מתחם עונש בין מאסר צופה פני עתיד, לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה

10. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין

חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: ענין כתב), וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים הליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. השני - יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18, פסקה 9)).

לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. גם לו קבעתי כי נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה, ולצורך הדיון אצא מנקודת הנחה כי כך הדבר, ממילא לא עלה בידי הנאשם לעמוד בתנאי השני המחייב הוכחת פגיעה מוחשית ומשמעותית. אזכיר בהקשר זה מושכלות יסוד. התנאים שנקבעו בעניין כתב הם משום תנאי בסיסי לאפשרות לבטל הרשעה, אך התקיימותם לבטח אינה מחייבת להורות כן, אלא מאפשרת לבית המשפט לשקול זאת, כחריג לכלל המורה להרשיע את מי שביצע מעשה עבירה. זה איננו המצב בענייננו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. במסגרת ההסדר בין הצדדים תוקן כתב האישום לקולה, הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. המדובר בצעיר בעל רקע נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות כלשהן, השלים בגרות מלאה, שירת בצבא כלוחם, בעל תואר ראשון ב-----, עבד כשנה כ-----. מקובלת עליי טענתה של ב"כ הנאשם, לפיה האירוע וכתב האישום שבעקבותיו טלטלו כהוגן את חייהם של בני הזוג (וטוב שכך). הנאשם הודה במעשה, קיבל אחריות כנה, והפגין בוושה וחרטה. הוא השתתף בהליך טיפולי ממושך, מתוכו שהה כשבעה חודשים במסגרת סגורה ב"בית נועם". ניכר כי הנאשם השקיע מאמצים מרובים לערוך שינוי בהתנהגותו, בדרך חשיבתו, ובהתמודדותו עם קונפליקטים. מערכת היחסים בין בני הזוג מורכבת ורגישה, והם פועלים בצוותא כדי לשמרה. השניים מתגוררים יחד, משתתפים בטיפול מחוץ למסגרת שירות המבחן, ומשתדלים לשקם את חייהם.

מהתסקירים, מהטיעונים לעונש ומפניותיה החוזרות של המתלוננת במכתבים לבית המשפט, עולה חשש מפני פגיעתו של עונש מוחשי לא רק בנאשם, כי אם גם בבת הזוג ובתא הזוגי המשותף העדין. אמנם, שירות המבחן סבר במהלך הדרך כי נכון היה לנאשם להשלים טיפול בדרך אחרת, אינטנסיבית יותר, אך לנוכח עמדתם של הנאשם ורעייתו, הסתפקה קצינת המבחן בתהליך הטיפול שיעברו השניים עד כה, ללא המלצה להעמדתו של הנאשם בצו מבחן.

סופו של דבר, מצאתי כי לנוכח לקיחת האחריות, הרקע הנורמטיבי והחיובי של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן, גם אם לא הצליח להגשים עד תום את מטרות הטיפול, ראוי לגזור את עונשו בתחתית המתחם שנקבע. שקלתי להוסיף שעות שירות לתועלת הציבור, כהמלצת שירות המבחן, אך לא ניתן להתעלם מתקופת המעצר הממושכת (73 ימים) בה היה נתון הנאשם מאחורי סורג ובריח. במצב דברים זה, אינני סבור כי יש מקום להוסיף ולחייבו בצו של"צ. כולי תקווה כי הנאשם ישכיל להפיק לקחים מתאימים, וימשיך במהלך חייו הנורמטיבי כפי שנהג עד עתה, פרט לאפיזודה מושא כתב האישום. בהינתן שבני הזוג ממשיכים לחיות יחדיו, לא ביקשה המאשימה

לחייב את הנאשם בפיצויים, ומנגד עתרה לגזור עליו קנס כספי. בנסיבות שפורטו, אין מקום להורות כן, וניתן להסתפק בהתחייבות כספית צופה פני עתיד.

12. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.

ב. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאחרת ירצה מאסר בן 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

הנוסח המלא והמחייב ניתן ביום 6.9.22 - ואסור בפרסום.

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ב, 08 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.